

قانون

تشکیل

شورای عالی

آموزش و پرورش

جامعه دارد و نظر به لزوم برقراری ضوابط تعلیماتی برای توسعه علوم و فنون و اصلاحات تربیتی بر مبنای اعتقادات دینی و تأمین استقلال و آزادی و بنا به ضرورت مشارکت عمومی فرهنگیان، مربیان و صاحب نظران در امر تعلیم و تربیت کشور، شورای عالی آموزش و پرورش براساس این قانون تشکیل می‌گردد.

ماده ۱. شورای عالی آموزش و پرورش، مرجع سیاست‌گذاری در حوزه وظایف آموزش عمومی و متوسطه در چارچوب سیاست‌های کلی نظام و قوانین و مقررات موضوعه است و سازمان اداری آن با بودجه و تشکیلات مستقل زیر نظر شورای عالی آموزش و پرورش فعالیت می‌کند. وظیفه دبیرخانه شورا، پشتیبانی علمی، پژوهشی و خدماتی متناسب با وظایف و مسئولیت شورا، نظارت بر حسن اجرای مصوبات و توسعه ارتباطات با مجریان و مردم می‌باشد که در آیین‌نامه داخلی شورا تنظیم می‌شود و توسط هیئت دولت به تصویب می‌رسد.

ماده ۲. ریاست شورای عالی آموزش و پرورش با رئیس‌جمهور است و در غیاب وی، وزیر آموزش و پرورش ریاست جلسه را برعهده خواهد داشت. نایب رییس شورا از بین اعضا برای مدت دو سال تعیین می‌شود.

ماده ۳. سازمان اداری شورای عالی آموزش و پرورش دارای دبیر کلی خواهد بود که هم‌ردیف معاون وزیر است و به پیشنهاد وزیر آموزش و پرورش و با موافقت شورای عالی آموزش و پرورش منصوب می‌شود و سمت دبیری شورا را نیز خواهد داشت. سازمان و وظایف آن، در آیین‌نامه داخلی شورا منظور خواهد شد.

ماده ۴. هیچ یک از مقررات آموزشی و پرورشی کشور که با وظایف شورای عالی آموزش و پرورش مربوط است، قبل از تصویب در شورا رسمیت نخواهد یافت.

ماده ۵. مصوبات شورای عالی آموزش و پرورش در حدود اختیارات قانونی شورا برای مؤسسات ذی‌ربط لازم الاجرا است. این مصوبات پس از تأیید رییس شورا، توسط دبیر کل به مؤسسات مربوط ابلاغ خواهد شد.

ماده ۶. وظایف و اختیارات شورا به شرح زیر است:

- تعیین خطی مشی آموزشی وزارت آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران طبق قانون اساسی کشور با رعایت قوانین موضوعه کشور؛
- بررسی و تصویب هدف‌ها و نظام آموزشی وزارت آموزش و پرورش جهت ارائه به مجلس شورای اسلامی؛
- بررسی و تصویب برنامه‌های درسی و تربیتی کلیه مؤسسات آموزشی کشور که در حوزه وزارت آموزش و پرورش قرار دارد؛
- بررسی طرح‌ها و لوایح قانونی مربوط به آموزش و پرورش قبل از طرح در مجلس شورای اسلامی؛
- تأیید انطباق مطالب کتاب‌های درسی با برنامه‌های مصوب

شورای عالی آموزش و پرورش را می‌توان به تعبیری «شورای قانون‌گذاری» بزرگ‌ترین نهاد تعلیم و تربیت کشور دانست. قانون شورای عالی برای آخرین بار در ۱۶ ماده و ۲ تبصره در سال ۱۳۶۵ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. در این جا برای آشنایی کارشناسان و معلمان، بندهایی از این قانون را نقل می‌کنیم. مقدمه: نظر به ضرورت انقلاب فرهنگی در راه استقرار نظام جمهوری اسلامی و نظر به رسالتی که آموزش و پرورش کشور در راه رشد و خودکفایی و به‌سازی

www.sce.ir

شورا؛

● بررسی و تصویب اساس نامه هر نوع مؤسسه تعلیماتی جدید؛

● بررسی و تصویب مقررات اجرایی و انضباطی مدارس؛

● تصویب آیین نامه‌ها و مقررات امتحانات مدارس؛

● بررسی و تصویب ضوابط ارزش یابی نظام آموزشی وزارت آموزش و پرورش؛

● تصویب آیین نامه رسیدگی و ارزش یابی مدارک تحصیلی صادره از مدارس کشورهای خارجی تا پایان دوره متوسطه؛

● بررسی و تصویب مقررات و اصول لازم برای گزینش تخصصی و تربیت و استخدام معلمان به تناسب احتیاجات در مراحل تحصیلی با رعایت ضوابط عمومی گزینش در کل کشور؛

● بررسی و تصویب طرح‌های توسعه در مراحل و رشته‌های تحصیلی براساس احتیاجات نیروی انسانی و با توجه به امکانات کشور؛

● تهیه و بررسی و تصویب طرح‌های لازم برای بسیج و مشارکت مردم در امر آموزش و پرورش؛

● پیشنهاد اعطای نشان و مدال و تصویب آیین نامه مربوط؛

● تصویب آیین نامه‌های مربوط به شوراهای منطقه‌ای آموزش و پرورش و شوراهای فرهنگی محلی و شوراهای مدارس؛

ماده ۷. اعضای شورای عالی آموزش و پرورش باید دارای شرایط ذیل باشند:

● مسلمان و معتقد به ولایت فقیه بوده و التزام عملی به احکام اسلامی داشته باشند (در مسائل خاص مربوط به اقلیت‌های رسمی کشور، از صاحب نظران آنان استفاده می‌شود)؛

● حداقل سی سال داشته باشند؛

● دارای مدارج عالی در یکی از رشته‌های معارف اسلامی یا علمی یا ادبی یا فنی باشند و در این زمینه‌ها تجربه و بصیرت داشته و با مسائل تعلیم و تربیت آشنا و دارای بینش سیاسی و اجتماعی لازم باشند؛

● دارای حسن شهرت و فضیلت اخلاقی باشند.

ماده ۸. اعضا شورای عالی آموزش و پرورش بر دو قسمند: ● اعضای رسمی و پیوسته که برای مدت چهار سال تعیین و منصوب می‌شوند؛

● اعضای وابسته که برای مدت دو سال از طرف شورا انتخاب می‌شوند و تجدید انتخاب آن‌ها بلامانع است.

ماده ۹. تعداد اعضای رسمی یا پیوسته ۲۲ نفر به شرح زیر خواهد بود:

● رئیس جمهور؛

● وزیر آموزش و پرورش؛

● وزیر علوم، تحقیقات و فناوری؛

● وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی؛

● وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی؛

● وزیر جهاد کشاورزی؛

● وزیر صنایع و معادن؛

● معاون رییس جمهور و رییس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور؛

● دبیرکل شورای عالی آموزش و پرورش؛

● یک نفر مجتهد آشنا به مسائل تعلیم و تربیت به انتخاب شورای عالی حوزه علمیه قم؛

● رییس سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور؛

● سه نفر مطلع و صاحب نظر در هر یک از رشته‌های علوم پایه، فنی و مهندسی؛

● سه نفر از اعضای هیئت علمی گروه‌های تخصصی دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌ها در رشته‌های مدیریت آموزشی، برنامه‌ریزی درسی و روان‌شناسی تربیتی؛

● سه نفر صاحب نظر از نمایندگان معلمان یا مدیران مدارس از هر یک از دوره‌های تحصیلی؛

● رییس پژوهشکده تعلیم و تربیت وزارت آموزش و پرورش،

● یکی از مدیران کل آموزش و پرورش استان‌ها به انتخاب مدیران کل استان‌ها.

تبصره ۱- دو نفر از اعضای کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی به انتخاب کمیسیون و تصویب مجلس به عنوان ناظر در جلسات شورای عالی آموزش و پرورش شرکت خواهند کرد.

تبصره ۲- افرادی که حسب رشته شغلی و بر حسب سمت، عضو شورا هستند، در زمان عضویت باید در رشته شغلی و سمت مورد نظر اشتغال داشته باشند.

ماده ۱۰. اعضای وابسته در موارد لزوم برای شرکت در جلسات شورا دعوت می‌شوند و حق شرکت در مذاکرات را بدون مشارکت در رأی گیری خواهند داشت.

تبصره - اعضای وابسته که در دوره عضویت خود در شورا نظارت و خدمات ارزنده‌ای را عرضه کرده باشند، در تجدید انتخاب اعضای پیوسته حق تقدم خواهند داشت.

ماده ۱۱. اعضای شورای عالی آموزش و پرورش با حکم رییس جمهور منصوب می‌شوند.

ماده ۱۲. رییس شورا موظف است بعد از پایان مدت عضویت هر یک از اعضا، ترتیب انتخاب جانشین او را بدهد، به نحوی که حداکثر یک ماه پس از پایان دوره عضویت هر فرد، جانشین او تعیین شده باشد.

ماده ۱۳. در صورت استعفا یا فوت هر یک از اعضای شورای عالی آموزش و پرورش، انتخاب جانشین به ترتیب مقرر در این قانون به عمل خواهد آمد.

ماده ۱۴. شورای عالی آموزش و پرورش می‌تواند در حدود وظایف خود کمیسیون‌هایی تشکیل دهد و اعضای آن‌ها را از بین استادان و متخصصان و دبیران و آموزگاران انتخاب نماید. حدود وظایف و نحوه و مدت کار و میزان حق الزحمه اعضای کمیسیون‌ها بر طبق آیین نامه‌ای که به تصویب شورا خواهد رسید تعیین می‌گردد.

ماده ۱۵. هرگونه اصلاح یا تغییر در این لایحه قانونی، با موافقت دو سوم اعضا و تصویب نهایی مجلس شورای اسلامی امکان پذیر است.

ماده ۱۶. از تاریخ تصویب این قانون، کلیه قوانین مغایر ملغی است.